

The background is a painting of a landscape. The upper portion is dominated by a dark, moody sky with shades of deep blue and black, suggesting an approaching storm or twilight. The lower portion shows a landscape with a mix of green and yellow-green tones, possibly representing a field or a body of water. There are some dark, indistinct shapes that could be trees or buildings in the distance. The overall style is expressive and somewhat abstract.

United States Embassy Phnom Penh
ART IN EMBASSIES EXHIBITION

Julia Jensen

On Days Like These. Oil on panel, 20 x 20 in. Courtesy of the artist, Putney, Vermont
នៅថ្ងៃដូចថ្ងៃទាំងនេះ ប្រេងនៅលើបន្ទះ 50,8 x 50,8 cm រិចិត្រករ នៅក្រុង Putney រដ្ឋ Vermont

Welcome

Rural landscapes, natural beauty, and life on family farms and in small towns—these familiar yet eternal scenes are all on display at the U.S. Ambassador’s Residence in Phnom Penh. When guests, friends, and dignitaries visit this historic home in the heart of the Pearl of Asia, a symbol of the Mission of the United States and an enduring American commitment to the Kingdom of Cambodia, they will enjoy beautiful pieces of art that my wife Kathleen and I selected from artists who have captured my home state of Vermont and our shared New England heritage. We hope the exhibition speaks to the Cambodian people, as the Kingdom’s agrarian traditions and emerald landscapes bear many resemblances to Vermont’s farming traditions and famous green mountains.

Since we arrived in Cambodia, we have witnessed the power of culture and the arts, which foster creativity, imagination, and understanding. The works at the Residence remind us that art transcends geographical borders and connects us to our origins and roots.

We proudly showcase paintings and textiles, small and large, modern and traditional. In one of our favorite pieces, *Magenta Morning* by Paul Stone, you can feel the rising morning sun heating the barns of the bucolic farm. Another is a rare lithograph by the celebrated American folk artist known as “Grandma Moses.” She captured the rural countryside of the northeastern United States with simple but stunning realism; the largest public collection of her paintings is in the Bennington Museum in Vermont, which seized my attention during school visits as a young boy.

These precious works came to Cambodia through the U.S. Department of State’s Art in Embassies program and its curators, who help showcase America’s art to audiences around the world. We cannot overstate the generosity of the participating Vermont artists—packing up their precious works and sending them off to a distant land is a leap of faith and a most welcome support to American diplomacy and international understanding.

We greatly appreciate the hard work and careful maintenance of the exhibition by the talented U.S. Embassy in Phnom Penh staff, who labored to deliver and install the artwork around the Residence, including our general services and facilities management sections.

We hope that many Cambodians will have a chance to enjoy this exhibition at the U.S. Ambassador’s Residence during our tenure in the Kingdom and experience inspiring art that brings people together across countries and cultures.

W. Patrick Murphy and Kathleen M. Norman
U.S. Ambassador to Cambodia

Phnom Penh
November 2020

ទេសភាពនៅតាមជនបទ សម្រស់ធម្មជាតិដ៏ស្រស់ស្អាត និងជីវិតនៅតាមកសិដ្ឋានតាមគ្រួសារ និងនៅតាមទីក្រុងតូចៗ។ យើងធ្លាប់ស្គាល់ហើយតែ វាហាក់គ្មានទីបញ្ចប់ទេ។ ទាំងអស់នេះមានដាក់បង្ហាញនៅនិវេសដ្ឋានរបស់ឯកអគ្គរដ្ឋទូតសហរដ្ឋអាមេរិក នៅភ្នំពេញ។ នៅពេលភ្ញៀវ មិត្តភក្តិ និងឥស្សរជន មកលេងផ្ទះប្រវត្តិសាស្ត្រនេះ នៅកណ្តាលនៃ “គុជអាស៊ី” ដែលជានិមិត្តរូបនៃបេសកកម្មរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក និងការប្តេជ្ញាចិត្តយូរអង្វែងរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ចំពោះព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គេនឹងចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំង លើស្នាដៃសិល្បៈ ដែលភរិយារបស់ខ្ញុំឈ្មោះ Kathleen និងខ្ញុំបានជ្រើសរើសពីវិចិត្រករ ដែលស្នាដៃ របស់គេទាក់ទងនឹងរដ្ឋ Vermont ដែលជារដ្ឋដំណើររបស់ខ្ញុំ និងបេតិកភណ្ឌរួមគ្នារបស់យើងនៅ New England ។ យើងសង្ឃឹមថា ស្នាដៃសិល្បៈទាំងនេះ នឹងធ្វើឲ្យប្រជាជនកម្ពុជាចាប់អារម្មណ៍ ដោយសារប្រពៃណីកសិកម្ម និងទេសភាពពណ៌បៃតងរបស់កម្ពុជាមានលក្ខណៈដូចច្រើនទៅនឹងភ្នំពេញបៃតងដ៏ល្អ និងប្រពៃណីកសិកម្មរបស់រដ្ឋ Vermont ។

តាំងពីពេលយើងបានមកដល់ប្រទេសកម្ពុជា យើងបានមើលឃើញពីអានុភាពនៃវប្បធម៌ និងសិល្បៈ ដែលជម្រុញដល់គំនិតច្នៃប្រឌិត ការស្រមៃស្រមៃ និងការយល់ដឹង។ ស្នាដៃតាំងនៅនិវេសដ្ឋាននេះរំលឹកយើងថា សិល្បៈមានសារៈសំខាន់ហួសព្រំដែនភូមិសាស្ត្រ ហើយផ្សារភ្ជាប់យើងទាំងអស់គ្នានឹងបុគ្គលរបស់ យើង។

យើងសូមបង្ហាញដោយមោទនភាព នូវគំនូរ និងវាយនភណ្ឌ តូច ធំ ពីសម័យទំនើប និងសម័យបុរាណ។ ស្នាដៃមួយក្នុងចំណោមស្នាដៃដែលយើង ស្រឡាញ់ជាងគេ គឺស្នាដៃដែលមានឈ្មោះថា Magenta Morning (ពេលព្រឹកពណ៌ក្រហមស្វាយ) ដែលជាស្នា ដៃរបស់វិចិត្រករ ឈ្មោះ Paul Stone លោកអ្នកអាចមានអារម្មណ៍ថាព្រះអាទិត្យរះនៅពេលព្រលឹមកំពុងជះកម្ដៅលើរោងក្នុងកសិដ្ឋានក្នុងតំបន់ជនបទមួយ។ ស្នាដៃមួយទៀតគឺរូបដឹកម្រម៉្យាង របស់វិចិត្រករអាមេរិកដ៏ល្អម្នាក់ ដែលមានរហស្សនាមថា “Grandma Moses” ។ គំនូររបស់គាត់ទាក់ទងនឹងតំបន់ជនបទ នៅភាគឥសាន នៃសហរដ្ឋអាមេរិក ដែលមានលក្ខណៈបែបសាមញ្ញ តែគួរជាទីចាប់អារម្មណ៍។ ស្នាដៃបង្ហាញជាសាធារណៈដ៏ច្រើនបំផុតរបស់គាត់មាននៅក្នុងសារៈមន្ទីរ Bennington Museum ក្នុងរដ្ឋ Vermont ដែលខ្ញុំមានការចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំង នៅពេលខ្ញុំទៅសាលា កាលនៅជាកុមារ។

ស្នាដៃដ៏ល្អទាំងនេះបានមកដល់ប្រទេសកម្ពុជា តាមកម្មវិធីសិល្បៈក្នុងស្ថានទូត របស់ក្រសួងការបរទេសសហរដ្ឋអាមេរិក និងអ្នកធ្វើការគ្រប់គ្រងខាងផ្នែក សិល្បៈរបស់ក្រសួងនេះ ដែលជួយបង្ហាញអ្វីដែលល្អបំផុតនៃសិល្បៈរបស់ប្រទេសអាមេរិក ដល់ទស្សនិកជន នៅទូទាំង សាកលលោក។ វិចិត្រករមកពីរដ្ឋ Vermont ដែលចូលរួមក្នុងកម្មវិធីនេះ មានចិត្តមហាល្អ។ ការដែលគេធ្វើការវេចខ្ចប់ស្នាដៃដ៏មានតម្លៃរបស់គេ ទាំងនេះហើយបញ្ជូនវាមកកន្លែងដ៏ឆ្ងាយចេញ មកពីជំនឿមួយរបស់គេហើយជាការគាំទ្រដ៏ប្រពៃដល់វិស័យការទូតរបស់អាមេរិក និងការយល់ដឹងរបស់អន្តរជាតិ។

យើងសូមអរគុណច្រើនចំពោះការខិតខំ និងការថែរក្សាដោយយកចិត្តទុកដាក់ នូវរបស់ទាំងនេះ ដោយបុគ្គលិកប្រកបដោយទេពកោសល្យ របស់ស្ថានទូត អាមេរិក នៅភ្នំពេញ ដែលបានខិតខំនាំយកមក និងដំឡើងស្នាដៃសិល្បៈទាំងនេះ នៅក្នុងនិវេសដ្ឋាន ដោយក្នុងនោះមានផងដែរនូវផ្នែកសេវាទូទៅ ផ្នែកជាង និងផ្នែកគ្រប់គ្រង។

យើងសង្ឃឹមថា ប្រជាជនកម្ពុជាជាច្រើននឹងបានឃើញរូបថតតាំងទាំងនេះ នៅនិវេសដ្ឋានរបស់ឯកអគ្គរដ្ឋទូតអាមេរិក នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃអាណត្តិរបស់យើង នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយស្នាដៃទាំងនេះគឺជាសិល្បៈដែលធ្វើឲ្យមនុស្សមកពីប្រទេសខុសៗគ្នា ហើយមានវប្បធម៌ផ្សេងគ្នា មានការរួបរួមគ្នា។

W. Patrick Murphy and Kathleen M. Norman
ឯកអគ្គរដ្ឋទូតសហរដ្ឋអាមេរិក ប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា

ភ្នំពេញ
ខែវិច្ឆិកា ២០២០

Art in Embassies

Established in 1963, the U.S. Department of State's office of Art in Embassies (AIE) plays a vital role in our nation's public diplomacy through a culturally expansive mission, creating temporary and permanent exhibitions, artist programming, and publications. The Museum of Modern Art first envisioned this global visual arts program a decade earlier. In the early 1960s, President John F. Kennedy formalized it, naming the program's first director. Now with over 200 venues, AIE curates temporary and permanent exhibitions for the representational spaces of all U.S. chanceries, consulates, and embassy residences worldwide, selecting and commissioning contemporary art from the U.S. and the host countries. These exhibitions provide international audiences with a sense of the quality, scope, and diversity of both countries' art and culture, establishing AIE's presence in more countries than any other U.S. foundation or arts organization.

AIE's exhibitions allow citizens, many of whom might never travel to the United States, to personally experience the depth and breadth of our artistic heritage and values, making what has been called a "footprint that can be left where people have no opportunity to see American art."

ដោយត្រូវបានបង្កើតឲ្យមានឡើងនៅឆ្នាំ ១៩៦៣ ការិយាល័យសិល្បៈនៅក្នុងស្ថានទូត (AIE) របស់ក្រសួងការបរទេសសហរដ្ឋអាមេរិក ដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ នៅក្នុងកិច្ចការទូតសាធារណៈនៃប្រជាជាតិរបស់យើង តាមរយៈរបស់កម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយមូលដ្ឋាន ដោយធ្វើឲ្យមានការតាំងពិពណ៌អចិន្ត្រៃយ៍ និងស្តីពីបច្ចុប្បន្នភាព កម្មវិធីអ្នកសិល្បៈនិងឯកសារបោះពុម្ព។ សារមន្ទីរសិល្បៈសម័យទំនើបបានប្រមើមើលកម្មវិធីសិល្បៈទស្សនីយភាពសាកលជាលើកដំបូង កាលពីមួយទសវត្សរ៍មុន។ នៅដើមទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៦០ លោកប្រធានាធិបតី John F. Kennedy បានធ្វើឲ្យកម្មវិធីមានលក្ខណៈជាផ្លូវការ ដោយបានតែងតាំងប្រធានដំបូងនៃកម្មវិធីនេះ។ នៅពេលនេះ គេឃើញមានកម្មវិធីនេះនៅតាមកន្លែងចំនួនជាង ២០០ ហើយកម្មវិធីសិល្បៈក្នុងស្ថានទូតរៀបចំឲ្យមានការតាំងពិពណ៌អចិន្ត្រៃយ៍ និងស្តីពីបច្ចុប្បន្នភាព នៅតាមស្ថានទូត ស្ថានកុងស៊ុល និងវិស្វកម្មទាំងអស់របស់សហរដ្ឋអាមេរិក នៅទូទាំងសាកលលោក ដោយបានជ្រើសរើស វត្ថុសិល្បៈសម័យបច្ចុប្បន្នរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក និងរបស់ប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះមកតាំងបង្ហាញ។ ពិពណ៌ទាំងនេះធ្វើឲ្យទស្សនិកជនអន្តរជាតិ មើលឃើញ នូវគុណភាពវិសាលភាពនិងភាពចម្រុះនៃវប្បធម៌និងសិល្បៈនៃប្រទេសទាំងពីរដោយធ្វើឲ្យមានកម្មវិធីនេះនៅតាមប្រទេសដែលមានចំនួនច្រើនជាងចំនួនអង្គការស្ថាប័នសិល្បៈ និងមូលនិធិរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកទៅទៀត។

ពិពណ៌នៃកម្មវិធីសិល្បៈក្នុងស្ថានទូតធ្វើឲ្យពលរដ្ឋ ដែលភាគច្រើនប្រហែលមិនបានធ្វើដំណើរទៅសហរដ្ឋអាមេរិក បានឃើញដោយផ្ទាល់ នូវលក្ខណៈនៃគុណតម្លៃនិងបេតិកភណ្ឌសិល្បៈរបស់យើង ដែលគេហៅថា "ជាន់ជើងដែលត្រូវបានបន្សល់ទុក នៅកន្លែងដែលគេគ្មានឱកាសបានឃើញ សិល្បៈអាមេរិក"។

Kate Emlen

Secreted

Oil on linen, 40 x 50 in. each of two
Courtesy of the artist, Norwich, Vermont

នៅក្នុងអាថ៌កំបាំង

ប្រេងលាបលើឆ្នាំងសំពត់ 101,6 x 127cm មួយៗក្នុងចំណោមទាំងពីរឆ្នាំង
វិចិត្រករនៅក្រុង Norwich, រដ្ឋ Vermont

Kate Emlen paints landscapes and still lifes in her Maine studio in the summer and her Vermont studio in the winter. In her earlier career as a graphic designer, her silkscreen posters won many awards from, among others, the American Institute of Graphic Arts, American Museum Association, New York's and Boston's Art Director's Clubs, the Colorado International Invitational Poster Exhibition, and the Warsaw Poster Biennial. As part of an invitational, her poster commemorating the fortieth anniversary of the bombing of Hiroshima was exhibited in Hiroshima in 1985.

Emlen received her Bachelor of Arts degree in literature and art from Kirkland College in Clinton, New York, and her Master of Fine Arts degree from the Yale University School of Art in New Haven, Connecticut.

Kate Emlen គូររូបទេសភាព និងជីវិតនៅស្បៀម នៅក្នុងស្ថានីយ៍រូបសំគាត់នៅរដ្ឋ Maine នៅរដូវក្តៅ និងស្ថានីយ៍រូបសំគាត់ នៅរដ្ឋ Vermont នៅរដូវរងា។ ក្នុងអាជីពដើមរបស់គាត់ជាអ្នកធ្វើក្រាហ្វិក (graphic designer) ផ្ទាំងគំនូររបស់គាត់បានទទួលរង្វាន់ជាច្រើន ដូចជារង្វាន់ពីវិទ្យាស្ថានអាមេរិកផ្នែកសិល្បៈ គំនូរសមាគមសារមន្ទីរអាមេរិក ក្លិបអ្នកដឹកនាំសិល្បៈនៅ New York និង Boston ពិពណ៌ Colorado International Invitational Poster Exhibition និងទីក្រុង Hiroshima ត្រូវបានដាក់តាំងនៅទីក្រុង Hiroshima នៅឆ្នាំ ១៩៨៥។

Emlen បានទទួលសញ្ញាប័ត្របរិញ្ញាផ្នែកអក្សរសាស្ត្រ និងសិល្បៈ ពីមហាវិទ្យាល័យ Kirkland College ក្នុងក្រុង Clinton រដ្ឋ New York ហើយនិងសញ្ញាប័ត្រអនុបណ្ឌិតពីមហាវិទ្យាល័យសិល្បៈរបស់សាកលវិទ្យាល័យ Yale ក្នុងទីក្រុង New Haven នៃរដ្ឋ Connecticut។

Elizabeth Fram

Elizabeth Fram is a multi-disciplinary artist for whom a sense of place holds strong sway. Born and raised on the coast of Maine, she earned a Bachelor of Arts degree with honors in art from Middlebury College in Vermont. Focusing on the beauty to be found in the quotidian, her aesthetic reflects the influence of the varied places she has traveled and lived. Each piece examines universal ideas and narratives grounded in everyday observations, impressions that serve as a portal to our shared humanity.

Her process is layered and slow, echoing the same appreciation of time and presence that is necessary for recognizing the value of her seemingly humble subjects. She combines hand-dyeing with embroidery, relying on color, pattern, and fields of stitches to create an environment that capitalizes on the unique textural and visual qualities fundamental to textiles, attributes that encourage one to shift focus between the surface of the work and the imagery portrayed.

Elizabeth Fram គឺជាវិចិត្រការិនីចម្រុះ ដែលចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងនឹងទីកន្លែង។ ដោយបានកើត និងជំងឺក្តីនៅតាមតំបន់ឆ្នេរនៃរដ្ឋ Maine លោកស្រីបានទទួលសញ្ញាប័ត្របរិញ្ញានិទ្ទេសកិត្តិយស ពីមហាវិទ្យាល័យ Middlebury ក្នុងរដ្ឋ Vermont ។ ដោយផ្ដោតលើសម្រស់ដែលគេឃើញនៅក្នុងអ្វីដែលកើតឡើងរាល់ថ្ងៃសោភ័ណទស្សនៈរបស់គាត់ឆ្លុះបញ្ចាំងពីឥទ្ធិពលនៃកន្លែងនានា ដែលគាត់បានធ្វើដំណើរទៅ និងរស់នៅ។ កន្លែងនីមួយៗពិនិត្យលើការនិទាននិងគំនិតសាកលដែលឈរនៅលើការសង្កេតរាល់ថ្ងៃ ដែលជាចំណាប់អារម្មណ៍នាំទៅដល់ច្រកនៃទស្សនៈក្នុងនាមជាមនុស្សជាតិដូចគ្នារបស់យើង។

ដំណើរការងាររបស់គាត់មានជាស្រទាប់ៗ ហើយយឺត ដែលស្របនឹងការយល់ឃើញដូចគ្នាលើពេលវេលា និងបច្ចុប្បន្នភាព ដែលមានភាពចាំបាច់សម្រាប់ការមើលឃើញតម្លៃនៃកម្មវត្ថុរបស់គាត់។ គាត់បញ្ចូលគ្នានូវការលាបពណ៌ដោយដៃជាមួយនឹងការប៉ាក់ ដោយពឹងលើពណ៌ លំនាំ និងថ្លេរ ដើម្បីបង្កើតទិដ្ឋភាពមួយដែលពឹងលើគុណភាពនៃវាយនភាគរួម ដែលចាំបាច់សម្រាប់កំណត់លក្ខណៈ ទាក់ទងនឹងវាយនភណ្ឌ ដែលលើកទឹកចិត្តឲ្យគេផ្លាស់ប្តូរអារម្មណ៍ផ្ដោត រវាងថ្ងៃនៃស្នាដៃ និងរូបតាមការស្រមៃ។

Passages One

Textile Collage: Dye and stitch on silk and cotton

32 x 33 in.

Courtesy of the artist, Waterbury Center, Vermont

វត្ថុធាតុ

ការបិទបណ្តាញនានាដាក់លើផ្ទៃក្រណាត់៖ លាបនិងបិទដាក់លើក្រណាត់ស្បែក និងក្រណាត់ជាដើម

81,3 x 83,8 cm

វិចិត្រការនៅទីក្រុង Waterbury រដ្ឋ Vermont

Julia Jensen

Julia Jensen is an artist who has been living and working in southern Vermont since 1996. Perhaps best known for her landscape paintings, she has recently begun working and teaching encaustic. In both her landscape paintings and encaustic works, she is concerned with the dialogue of internal and external, conscious and unconscious. In both mediums it is the development of layers that give the surface depth and illumination.

"As a landscape painter I am caught up in the moment, but that is constantly changing. One of my great challenges is coping with this reality of change. I chase the impression. As soon as I set up everything has changed, as soon as I lift my brush the moment has passed. In reality, I am always painting from memory, working with backstory. I have resigned myself to this fact. These fragile fragments and impressions themselves are changed by the act of trying to represent them in paint. I have very distinct moments that are constantly asserting themselves in my work. It is not so much an exact place or time that I am trying to evoke, but my story about that moment," she says.

Julia គឺជាវិចិត្រការិនីដែលបានរស់នៅ និងធ្វើការនៅរដ្ឋ Vermont ភាគខាងត្បូង តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៦ មក។ ប្រហែលដោយគេស្គាល់គាត់ច្រើនដោយសារផ្ទាំង គំនូរទេសភាពរបស់គាត់ នៅក្នុងពេលថ្មីៗនេះ គាត់ចាប់ផ្តើមធ្វើការ និងបង្រៀនផ្នែកគំនូរ។ គាត់ស្រមៃគិតពីការពិភាក្សាខាងក្រៅនិងក្នុងខ្លួនទាំងដោយដឹងខ្លួនទាំង ដោយមិនដឹងខ្លួន។ តាមរបៀបទាំងពីរនេះ វាជាការបង្កើតឡើងនូវស្រទាប់ដែលធ្វើឲ្យមានផ្ទៃមានជម្រៅ និងពន្លឺ។

គាត់បាននិយាយទាក់ទងនឹងស្នាដៃរបស់គាត់ថា៖ ក្នុងនាមជាអ្នកគូររូបទេសភាព ខ្ញុំមានការស្តង់ដារគិតនៅពេលកំពុងគូរ តែវាមានការផ្លាស់ប្តូរជានិច្ច។ បញ្ហាមួយក្នុង ចំណោមបញ្ហាប្រឈមធំរបស់ខ្ញុំគឺត្រូវធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចជាមួយការពិតនៃការផ្លាស់ប្តូរនេះ។ ខ្ញុំចេះតែគិតពីចំណាប់អារម្មណ៍។ នៅពេលខ្ញុំចាប់ផ្តើមឡើង អ្វីៗបានផ្លាស់ប្តូរ នៅពេលខ្ញុំលើកជំរក់របស់ខ្ញុំឡើង ខណៈពេលបានកន្លងផុតទៅ។ តាមការពិត ខ្ញុំតែងតែគូររូបតាមការចងចាំ ដោយសំដៅលើរឿងកន្លងទៅ។ ខ្ញុំបណ្តោយខ្លួនតាមការនេះ។ បំណែកងាយបាក់បែក និងចំណាប់អារម្មណ៍ទាំងនេះត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយការព្យាយាមបង្ហាញវាតាមរយៈទឹកថ្នាំលាប។ ខណៈពេលខ្លះ របស់ខ្ញុំលេចច្បាស់នៅក្នុងស្នាដៃរបស់ខ្ញុំ។ វាមិនមែនជាកន្លែងឬពេលវេលាពិតប្រាកដ ដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមរំលឹកឡើងវិញនោះទេ ប៉ុន្តែវាជារឿងរបស់ខ្ញុំក្នុងកំឡុងពេលនោះ។

Lost Light. Oil on panel, 30 x 30 in. each. Courtesy of the artist, Putney, Vermont
ភ្លើងដែលរលត់បាត់ ប្រេងនៅលើបន្ទះ 76,2 x 76,2 cm មួយៗ វិចិត្រករ នៅក្រុង Putney រដ្ឋ Vermont

On Days Like These. Oil on panel, 20 x 20 in. Courtesy of the artist, Putney, Vermont
នៅថ្ងៃដូចថ្ងៃទាំងនេះ ប្រេងនៅលើបន្ទះ 50,8 x 50,8 cm វិចិត្រករ នៅក្រុង Putney រដ្ឋ Vermont

Reverie. Oil on panel, 30 x 30 in. Courtesy of the artist, Putney, Vermont
ការគិតដោយ ប្រេងនៅលើបន្ទះ, 76,2 x 76,2 cm បានពីវិទ្យុកាវ៉ិនី នៅក្រុង Putney រដ្ឋ Vermont

Deborah Lazar

“My paintings are of real objects and real places and real people. My current work grew out of a desire to create images that include local themes. I paint landscapes of places that are within a few miles of my home, and my still-life paintings include objects that have been created or grown locally. I marvel at the beauty of my southern Vermont landscape.”

Deborah Lazar paints in an impressionist realist style known as *alla prima*, a direct painting approach where the paint is applied wet on wet without allowing the earlier layers to dry. In Italian, the term *alla prima* means “at first attempt.”

Day Road, Dummerston, Vermont

Photo panorama composite image on canvas
24 x 73 in.

Courtesy of the artist, Putney, Vermont

ផ្លូវពេលថ្ងៃ ទីក្រុង Dummerston រដ្ឋ Vermont

រូបភាពពិការផ្គុំរូបភាពនៅលើសំពត់គំនូរ

61 x 185,4 cm

វិចិត្រករនៅក្រុង Putney រដ្ឋ Vermont

គំនូររបស់ខ្ញុំគឺជាគំនូរនៃវត្ត ទឹកនៃ និងមនុស្សពិត។ ការងាររបស់ខ្ញុំបច្ចុប្បន្នកើតចេញពីការចង់បង្កើតរូបភាព ដែលមានខ្លឹមសារទាក់ទងនឹងកន្លែងក្នុង មូលដ្ឋាន។ ខ្ញុំគួរទេសភាពនៃទឹកនៃ ដែលស្ថិតនៅចម្ងាយប៉ុន្មានម៉ែលពីផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ហើយគំនូររបស់ខ្ញុំមានអ្វីដែលត្រូវបានបង្កើត ឬដុះនៅក្នុងមូលដ្ឋាន។ ខ្ញុំមានការជក់ចិត្តនឹងសម្រស់នៃទេសភាពនៅភាគខាងត្បូងនៃរដ្ឋ Vermont របស់ខ្ញុំ។

Deborah Lazar គួរគំនូរតាមបែបចំណាប់អារម្មណ៍ពិត ដែលគេស្គាល់ថាជាគំនូរមួយស្រទាប់។ របៀបគួរដោយផ្ទាល់គឺជាស្រទាប់ដោយមិនចាំ ស្រទាប់មុនស្លុតសិនទើបលាបស្រទាប់ថ្មីទេ។

Wildflowers, Putney, Vermont

Oil on linen, 27 x 33 in. Courtesy of the artist, Putney, Vermont

ផ្កាព្រៃ ក្រុង Putney រដ្ឋ Vermont

ប្រេងលាបលើសំពត់ 68,6 x 83,8 cm របស់វិទ្យុគរនៅក្រុង Putney រដ្ឋ Vermont

Corner of Main and High Street, Brattleboro, Vermont
Oil on canvas, 27 x 39 in. Courtesy of the artist, Putney, Vermont

កាច់ក្រុងនៃផ្លូវចំពីរ នៅទីក្រុង Brattleboro, Vermont
ប្រេងលាបលើផ្ទាំងសំពត់គំនូរ 68,6 x 99,1 cm របស់វិចិត្រករនៅក្រុង Putney រដ្ឋ Vermont

Grandma (Anna Mary Robertson) Moses

(1860–1961)

Paintings by Grandma Moses provide nostalgic glimpses of daily life in rural New York and Virginia. She was a self-taught artist and did not begin painting until her late seventies. Born Anna Mary Robertson, she gained the nickname Grandma Moses from a reviewer at New York's *Herald Tribune*.

Moses entertained herself and friends by making needlework pictures and quilts portraying colorful scenes of farm life, but when arthritis rendered her unable to embroider, friends suggested she try painting. Moses's first paintings used readily accessible materials, such as house paint and leftover canvas or fireboard. She painted by intuition with little concern for perspective or proportion.

Although familiar with the hardships and sorrow of farm life, she illustrated happy childhood memories of fields and storms, barn dances, and holidays. She deliberately omitted telephone poles, tractors, and other elements of the effects of industrialization. Her paintings became immensely popular and were appreciated for their nostalgic charm. She exhibited her work internationally into her nineties and painted until a few months before her death at age 101.

គំនូររបស់យាយ Moses ធ្វើឲ្យគេនឹកស្រលាញ់ដល់ជីវិតប្រចាំថ្ងៃ នៅតំបន់ជនបទនៃរដ្ឋ New York និងរដ្ឋ Virginia ។ គាត់គឺជាវិចិត្រការិនីដែលរៀនដោយខ្លួនឯង ហើយរហូតដល់អាយុ ៧០ ឆ្នាំ ទើបចាប់ផ្តើមគូរគំនូរ។ ឈ្មោះពីកំណើតរបស់គាត់គឺ Anna Mary Robertson ហើយក្រោយមក អ្នកវាយតម្លៃម្នាក់របស់កាសែត Herald Tribune នៅ New York បានដាក់ឈ្មោះក្រៅឲ្យគាត់ថា យាយ Moses ។

យាយ Moses ផ្តល់ការកំសាន្តដល់ខ្លួនឯង និងមិត្តភក្តិ ដោយគូរគំនូរទាក់ទងនឹងការដេរប៉ាក់ និងភ្លេងសំឡី ដែលបង្ហាញពីទិដ្ឋភាពរស់រវើកនៃជីវិតនៅតាមចំការ ប៉ុន្តែដោយសារតែជំងឺសន្លាក់ធ្វើឲ្យគាត់មិនអាចដេរប៉ាក់បាន មិត្តភក្តិណែនាំឲ្យគាត់ងាកមកគូរគំនូរវិញ។ គំនូររបស់គាត់លើកដំបូងបានប្រើសម្ភារៈដែលងាយរកបាន ដូចជាថ្នាំលាបផ្ទះ និងឆ្នាំងសំពត់ដែលគេសល់ ឬគ្រារឈើ។ គាត់គូរតាមទេពកោសល្យរបស់គាត់ ដោយមិនគិតច្រើនពីគំនិតទស្សនៈ ឬទំហំស៊ីត្រាយ៉ាងម៉េចនោះទេ។

ទោះបីជាគាត់ធ្លាប់ជួបប្រទះនឹងការលំបាក និងភាពសោកសៅនៃជីវិតតាមចំការក្តី តែគាត់បង្ហាញពីអនុស្សាវរីយ៍សប្បាយៗកាលពីវ័យកុមារនៅតាមចំការក្នុងពេលមានភ្លៀងព្រះ ការជួបជុំគ្នា និងវិស្សមកាល នៅ New York និង Virginia ។ គាត់លុបចេញនូវបង្គោលទូរស័ព្ទ ត្រាក់ទ័រ និងអ្វីៗដែលជាសញ្ញានៃឧស្សាហកម្ម។ គេមានការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងចំពោះគំនូររបស់គាត់ដែលទទួលបាននូវការផ្តល់តម្លៃ ដោយសារវាធ្វើឲ្យគេនឹកស្រលាញ់ទៅដល់អតីតកាល។ គាត់ដាក់តាំងបង្ហាញស្នាដៃរបស់គាត់ជាអន្តរជាតិរហូតដល់គាត់មានអាយុ ៩០ ឆ្នាំ និងប៉ុន្មានខែមុនការស្លាប់របស់គាត់នៅអាយុ ១០១ ឆ្នាំ។

Hoosick Valley. Archival print, 34 x 33 in. Collection of Art in Embassies, Washington, D.C.

ក្រុង **Hoosick Valley** រូបបោះពុម្ពទុកជាប័ណ្ណសារ 86,4 x 83,8 cm បានមកពីកម្មវិធីសិល្បៈនៅក្នុងស្ថានទូត នៅទីក្រុង Washington D.C.

Paul Stone

“One learns from a [landscape’s] earth, trees, water, hills, and structures how its people have shaped it a ll with their striving. Subsequently, one senses what has befallen those living earlier on the same land the artist experiences. A fundamental sense of place, therefore, undergirds my sense of being and hence my art. So much of human history and experience is embedded in one’s surroundings. Indeed, what memories do our landscapes hold? One cannot know them all. I feel I cannot paint what I see without being affected by what I cannot see—the history of the place, human experience over time, and the weight and meaning such experience imposes upon that place, upon the land and its people. It is an incompleteness that is transfixing, and what I attempt is an expressive explication of that conundrum, and that, then, becomes the defining element in my art.”

Paul Stone grew up on a farm in southern Vermont and studied art at Dartmouth College in Hanover, New Hampshire, and graduated with a doctorate from Tufts University in Medford, Massachusetts. He started exhibiting in galleries in 1976, and his paintings are now in collections all over the world .

“គេអាចដឹងពីផែនដី ដើមឈើ ទឹក កូនភ្នំ និងសំណង់នានានៅក្នុងទេសភាព នូវអ្វីដែលមនុស្សកំណត់ឲ្យមានវាឡើង ជាមួយនឹងការខិតខំរបស់គេ។ ក្រោយមកគេអាចដឹងពីអ្វីដែលមានទៅលើអ្នកដែលរស់នៅពីមុន នៅលើដីដែលនេះ ដែលវិចិត្រករស្គាល់។ ដូច្នេះ ការស្គាល់កន្លែងជួបជុំការយល់ពីខ្លួនឯងនិងសិល្បៈរបស់ខ្ញុំ។ បទពិសោធន៍ និងប្រវត្តិរបស់មនុស្សជាច្រើនដិតជាប់នឹងបរិយាកាសនៅជុំវិញខ្លួន។ ពិតមែនហើយ តើទេសភាពរបស់យើងបង្កប់អនុស្សាវរីយ៍អ្វីខ្លះ? គេមិនអាចដឹងទាំងអស់បានទេ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ខ្ញុំមិនអាចគូរអ្វីដែលខ្ញុំមើលឃើញក្នុងអារម្មណ៍មួយដែលមិនទទួលបានពីអ្វីដែលខ្ញុំមិនអាចមើលឃើញបានទេគឺប្រវត្តិនៃទឹកកន្លែង បទពិសោធន៍កន្លងមករបស់មនុស្ស ទម្ងន់និងអត្តន័យ ដែលបទពិសោធន៍នេះដាក់ទៅលើទឹកកន្លែងនោះ ដី និងមនុស្សនៅទីនោះ។ ភាពមិនពេញលេញធ្វើឲ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍គាំង ហើយអ្វីដែលខ្ញុំចង់ធ្វើគឺការពន្យល់បំភ្លឺចំណោទបញ្ហានេះ ហើយវាក្លាយជាសមាសភាពកំណត់នៃសិល្បៈរបស់ខ្ញុំ។”

Paul Stone បានធំឡើងនៅតាមចំការ នៅភាគខាងត្បូងនៃរដ្ឋ Vermont ហើយបានសិក្សាផ្នែកសិល្បៈនៅវិទ្យាល័យ និងមហាវិទ្យាល័យ Dartmouth នៅក្រុង Hanover ក្នុងរដ្ឋ New Hampshire ហើយបានទទួលសញ្ញាប័ត្របណ្ឌិតពីសាកលវិទ្យាល័យ Tufts ក្នុងក្រុង Medford នៃរដ្ឋ Massachusetts ។ គាត់បានចាប់ផ្តើមតាំងរូបរបស់គាត់នៅក្នុងវិចិត្រសាលនៅឆ្នាំ ១៩៧៦ ហើយពេលនេះ គំនូររបស់គាត់មាននៅទូទាំងពិភពលោក។

Magenta Morning

Oil on canvas, 36 x 48 in.

Courtesy of the artist, East Dummerston, Vermont

ពេលព្រឹកពណ៌រាងស្វាយ

ប្រេងលាបលើផ្ទាំងសំពត់គំនូរ 91,4 x 121,9 cm

វិចិត្រករនៅក្រុង East Dummerston រដ្ឋ Vermont

Rising Valley Fog

Oil on canvas, 20 x 30 in.

Courtesy of the artist, East Dummerston, Vermont

អំឡុងពេលឡើងនៅលើជ្រលងភ្នំ

ប្រេងលើម្រាងសំពត់តំនួរ 50,8 x 76,2 cm

វិចិត្រករនៅក្រុង East Dummerston រដ្ឋ Vermont

Warming up

Oil on canvas, 34 x 44 in.

Courtesy of the artist, East Dummerston, Vermont

កំដៅឡើង

ប្រេងលាបលើផ្ទាំងសំពត់គំនូរ 86,4 x 111,8 cm

វិទិត្រករនៅក្រុង East Dummerston រដ្ឋ Vermont

Bhakti Ziek

Bhakti Ziek is known for narrative weavings incorporating contemporary jacquard technology. She has been active in the contemporary fiber field for over four decades as an artist, author, teacher, and lecturer. Ziek learned to weave at the Crafts Students League in New York. In 1971 Ziek went to San Miguel de Allende, Mexico, to study crafts, and in 1972 moved to Guatemala, where she resided until 1976. She studied backstrap weaving with Mayan women and later co-authored the book *Weaving on a Backstrap Loom* with her mother, Nona Ziek.

She earned her Bachelor of Fine Arts degree from the University of Kansas, Lawrence, and later received her Master of Fine Arts degree from the Fibers Department of Cranbrook Academy of Art in Bloomfield Hills, Michigan. A former college professor, Ziek helped to establish the graduate program in the textile design program at the Philadelphia College of Textiles and Science, Pennsylvania. She continues to teach and lecture throughout the United States and abroad.

លោកស្រី Bhakti Ziek ត្រូវបានគេស្គាល់ចំពោះរូបត្រាញបែបនិទាន ដែលបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាសម័យទំនើបដែលនៃការត្បាញចេញជាពណ៌ និងរូបដ៏ល្អ។ ការងាររបស់គាត់ទាក់ទងនឹងសំរែសំរៃចេញត្រូវបានធ្វើអស់រយៈពេលជាង ៤ ទសវត្សរ៍ ក្នុងនាមជាវិចិត្រករ ជាអ្នកនិពន្ធ គ្រូ និងសាស្ត្រាចារ្យ។ លោកស្រី Ziek បានរៀនត្បាញនៅឯសម្ព័ន្ធអ្នកសិក្សាផ្នែកជំនាញសិល្បៈ នៅ New York ។ នៅឆ្នាំ ១៩៧១ គាត់បានទៅ San Miguel de Allende ក្នុងប្រទេសមិកស៊ិក ដើម្បីសិក្សាជំនាញសិល្បៈ ហើយនៅឆ្នាំ ១៩៧២ គាត់បានមកប្រទេសកាតេម៉ាឡា ហើយគាត់រស់នៅក្នុងប្រទេសនេះ រហូតដល់ឆ្នាំ ១៩៧៦។ គាត់បានសិក្សាពីការត្បាញបន្ទះខ្សែនីម ឬបង្ហាញជាមួយក្រុមស្ត្រីជនជាតិ Mayan ហើយក្រោយមក ចូលរួមនិពន្ធសៀវភៅដែលមានចំណងជើងថា ត្បាញបន្ទះខ្សែនីម បង្ហាញជាមួយគ្រលុំដោយសរសេរជាមួយម្តាយគាត់ ឈ្មោះ Nona Ziek ។

លោកស្រីបានទទួលសញ្ញាបត្របរិញ្ញាពីសាកលវិទ្យាល័យ Kansas នៅក្នុងក្រុង Lawrence ហើយក្រោយមក បានទទួលសញ្ញាបត្រអនុបណ្ឌិតផ្នែកខាងសិល្បៈសរសៃអំបោះ ពីបណ្ឌិតសភាសិល្បៈ Cranbrook Academy of Art នៅក្រុង Bloomfield Hills នៃរដ្ឋ Michigan ។ ក្នុងនាមជាអ្នកតសាស្ត្រាចារ្យបរិវារវិទ្យាល័យ លោកស្រី Ziek បានជួយបង្កើតកម្មវិធីថ្នាក់ក្រោយបរិញ្ញា ក្នុងកម្មវិធីសិក្សាពីរូបតាមវាយនភណ្ឌ នៅមហាវិទ្យាល័យ Philadelphia ផ្នែកវាយនភណ្ឌនិងវិទ្យាសាស្ត្រនៅរដ្ឋ Pennsylvania ។ នាងបានបន្តបង្រៀននៅទូទាំងសហរដ្ឋអាមេរិក និងនៅក្រៅប្រទេស។

Sisyphus: Mosaic (left)

Cotton, silk, metallic yarns, handwoven satin damask jacquard weaving, 88 ½ x 28 in. Courtesy of the artist, Randolph, Vermont

មេដឹកនាំកំណោះ រូបផ្តិតថ្ម តម្ព ឆ្នាំ ២០១៥

សំពត់អំបោះ សូត្រ ខ្សែលោហៈ ក្រណាត់សូត្រវេញដោយដៃ ការត្បាញក្រណាត់ចេញជាពណ៌និងរូបយ៉ាងស្អាត 224,8 x 71,1 cm វិចិត្រករ នៅក្នុងក្រុង Randolph រដ្ឋ Vermont

Sisyphus: Quatrefoil (middle)

Cotton, silk, metallic yarns, handwoven satin damask jacquard weaving, 88 ½ x 28 in. Courtesy of the artist, Randolph, Vermont

មេដឹកនាំកំណោះ ស្លឹកមួយបែកជាបួន ឆ្នាំ ២០១៥

សំពត់អំបោះ សូត្រ ខ្សែលោហៈ ក្រណាត់សូត្រវេញដោយដៃ ការត្បាញក្រណាត់ចេញជាពណ៌និងរូបយ៉ាងស្អាត 224,8 x 71,1 cm វិចិត្រករនៅក្នុងក្រុង Randolph រដ្ឋ Vermont

Sisyphus: Solstice (right)

Cotton, silk, metallic yarns, handwoven satin damask jacquard weaving, 88 ½ x 28 in. Courtesy of the artist, Randolph, Vermont

មេដឹកនាំកំណោះ ពេល Solstice (ពេលដែលថ្ងៃវែងបំផុត ឬខ្លីបំផុត) ឆ្នាំ ២០១៥

សំពត់អំបោះ សូត្រ ខ្សែលោហៈ ក្រណាត់សូត្រវេញដោយដៃ ការត្បាញក្រណាត់ចេញជាពណ៌និងរូបយ៉ាងស្អាត 224,8 x 71,1 cm វិចិត្រករ នៅក្នុងក្រុង Randolph រដ្ឋ Vermont

Wolf Kahn

(1927-2020)

German-American painter Wolf Kahn split his time between New York City and a hillside farm in Brattleboro, Vermont. He blended Realism and formal discipline of Color Field painting. Through his fusion of color and representation he produced a rich and expressive body of work.

His striking depictions of barns, rivers, meadows, and woods appear representational yet abstract and his signature palette still prevails—alizarin crimson, thalo green, and dioxazine purple. Though, black, white, and yellow found a bigger presence as Kahn used these colors to explore density and texture in each work. Color, containing its own emotive language, is a tool he used to achieve a poetic harmony within each canvas.

លោក Wolf Kahn ជាជនជាតិអាមេរិកមានដើមកំណើតអាឡឺម៉ង់។ លោកបែងចែកពេលវេលាស្នាក់នៅទីក្រុង New York ខ្លះនៅកសិដ្ឋានក្បែរជើងភ្នំ ក្នុងរដ្ឋ Brattleboro, Vermont ខ្លះ។ លោកដាក់បញ្ចូលគ្នានូវភាពប្រាកដនិយម ជាមួយនិងជំនាញគួរលើផ្ទៃពណ៌តែម្យ៉ាង។ តាមរយៈការបញ្ចូលគ្នានូវពណ៌ជាមួយនឹងការរៀបរាប់តាមលក្ខណៈសិល្បៈរបស់លោក លោកបានបង្កើតបានជាស្នាដៃសិល្បៈយ៉ាងច្បាស់ល្អ។

ការបង្ហាញរបស់លោកដែលធ្វើឲ្យគេចាប់អារម្មណ៍ នៃរោងកសិដ្ឋាន ទន្លេ វាលស្មៅ និងព្រៃ មានភាពច្បាស់ តែមានភាពបែបអរូបិយ ហើយពណ៌ពិសេសដែលលោកប្រើឃើញលេចច្បាស់ ក្រហមជាំ បៃតង ស្វាយ។ ថ្វីបើពណ៌ខ្មៅ ស និងលឿងត្រូវបានគេឃើញមានច្រើនក្តី ក្នុងពេលដែលលោកប្រើពណ៌ទាំងនេះសម្រាប់ធ្វើឲ្យមាននូវការរំលេចច្បាស់ និងអោយគេឃើញលក្ខណៈនៃស្នាដៃនីមួយៗ។ ពណ៌ដែលមានលក្ខណៈជាភាសាទាក់ទាញការចាប់អារម្មណ៍របស់វា គឺជាវិធីដែលលោកប្រើដើម្បីធ្វើឲ្យមានភាពស៊ីគ្នាតាម លក្ខណៈដូចកំណាព្យ នៅលើផ្ទាំងគំនូរនីមួយៗ។

Aura, 2014

Silkscreen

Courtesy of the U.S. Department of State Office of Cultural Heritage

គំនូរ Aura, ២០១៤

ផ្ទាំងស្ករីក្រ

បានមកពី ការិយាល័យបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ របស់ក្រសួងការបរទេសសហរដ្ឋអាមេរិក

Acknowledgments

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

Phnom Penh, Cambodia

ភ្នំពេញ, កម្ពុជា

Brendan Harley, Alex Thurn, Garrett Strong, Sophy Sam, Sarin Sok,
Chanthou Phin, Sovannarith Om, Kleing Veng, Sopal Cheng, Chanthan Sin
Phat Keo, Sakhorn Kum, Sarath Som, Chiyong Ung, Pak Kin, Soksal Tong, Channorath Khvan.
Linnette Franco, Tamilla Magarian, Samphos Pin, Theosrun Keo, and Chhavirak Chan.
Skor Label, Printing

Washington, D.C.

ទីក្រុងវ៉ាស៊ីនតោន

Imtiaz Hafiz, Curator អ្នកគ្រប់គ្រងទូទៅ
Jamie Arbolino, Registrar អ្នកគ្រប់គ្រងឯកសារ កំណត់ហេតុ
Tabitha Brackens, Managing Editor និពន្ធនាយក
Tori See, Editor អ្នកកែសម្រួល
Amanda Brooks, Imaging Manager and Photographer អ្នកគ្រប់គ្រងផ្នែករូបភាព និងរូបថត

<https://art.state.gov/>
Published by Art in Embassies
U.S. Department of State, Washington, D.C.
November 2020